

תת"ע 12211/11/15 - מדינת ישראל נגד יניב-יעקב בן יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 12211-11-15 מדינת ישראל נ' בן יוסף
תיק חיצוני: 11210139249

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יניב-יעקב בן יוסף

החלטה

בעניין: בקשה לחזרה מהודיה.

1. בפניי בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו בעובדות כתב האישום וביטול הכרעת הדין שניתנה בדיון ביום 6.9.17.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות. על פי המפורט בכתב האישום, בבדיקת נשיפה שנערכה לנאשם, נמצא בגופו ריכוז של 340 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף.
3. הדיון בעניינו של הנאשם נדחה לבקשתו מספר פעמים ומנימוקים שונים. בין היתר, לצורך מינוי עו"ד, לצורך צילום חומר הראיות שבתיק ולצורך פגישה עם ב"כ המאשימה על מנת לנסות ולהגיע להסכמות.
4. בדיון שהתקיים ביום 10.5.17, אליו לא התייצב הנאשם, הצהיר ב"כ הנאשם דאז, עו"ד רז רוזנברג, כי הנאשם כופר בעובדות כתב האישום, ובהתאם לכך, נקבע התיק לשמיעת ראיות ליום 6.9.17.
5. בדיון שנערך ביום 6.9.17, בו נכח הנאשם בליווי סניגורו, הוא ביקש לחזור בו מכפירתו בכתב האישום ולהודות בעובדות שבכתב האישום ובנסיבות אלה הרשעתי את הנאשם בעבירה שלפי כתב האישום וזאת על סמך הודאתו.

בשים לב לעתירת ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, הודיע ב"כ הנאשם כי

הוא יבקש להפנות את הנאשם אל שירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו אך בטרם יעשה זאת ביקש דחיה נוספת בעניינו של הנאשם על מנת לקיים פגישה עם ב"כ המאשימה בכדי לנסות ולהגיע להסכמות לעניין העונש. כמו כן הצהיר הנאשם כי הוא מסכים לפסילת רישיון הנהיגה שלו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק.

בהתאם לאמור לעיל, אפשרתי את דחיית דיון הטענות לעונש וקבעתי כי ככל שתהיינה הסכמות בין הצדדים יודיעו על כך לבית המשפט עד ליום 3.10.17 כאשר במקביל הוריתי על פסילת הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק וקבעתי כי הפסילה תחל לא יאוחר מיום 3.10.17 אך תחושב כנגד הפקדה.

6. בהחלטה מיום 10.10.17 הפניתי את תשומת לב ב"כ הנאשם לכך כי הנאשם טרם הפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט כאמור בהחלטה מיום 6.9.17 וביקשתי הבהרתו בעניין וכן ביקשתי להודיע לבית המשפט אם עלה בידי הצדדים להיפגש כאמור בדיון.

7. בהודעה שהגיש ב"כ הנאשם טען כי בתאריך 22.9.17 הוא אושפז בבית חולים ומאז נמצא בשיקום וכי בשל כך נבצר ממנו ליצור קשר עם הנאשם ולוודא כי הפקיד את רישיונו עוד הוסיף הסניגור כי בשל מצבו אף נבצר ממנו להיפגש עם ב"כ המאשימה והדבר אף ימנע ממנו גם במהלך החודשים הבאים.

8. בהחלטתי מיום 10.11.17 לאור האמור בהודעה והעובדה כי רישיון הנהיגה של הנאשם הופקד ביום 29.10.17, קבעתי דיון טענות לעונש ליום 4.2.18. עוד ציינתי בהחלטתי כי עד למועד זה יוכל הנאשם לפנות במו"מ אל ב"כ המאשימה.

הדיון נדחה שוב, לבקשת ב"כ הנאשם לאור מצבו הבריאותי, ליום 4.3.18.

9. בדיון שנערך ביום 4.3.18, ביקש הנאשם לשחרר את עו"ד רוזנברג, מייצוגו בתיק. הנאשם טען כי התייעץ עם עורכי דין נוספים בקשר לתיק, וכי הוא מעוניין לדחות את הדיון בעניינו על מנת לשכור שירותי עו"ד אחר.

במהלך הדיון הובהר לנאשם ע"י בית המשפט כי התיק מצוי בשלב של טענות לעונש וכי כבר ניתן בתיק דחיות רבות לבקשתו וכי הרשעתו היא בעקבות חזרתו מכפירה והודייתו בעובדות כתב האישום. עוד הובהר לנאשם כי בשים לב לעתירת המאשימה לגזור עליו עונש של מאסר בפועל, קיימת חובת ייצוג בתיק, וכי ככל שחפץ היה להחליף ייצוג, היה עליו לעשות זאת בטרם הדיון.

בסופו של יום, בשים לב לבקשת הסניגור להיעתר לבקשת הנאשם ולהורות על שחרורו מייצוג, ומאחר

יש צורך שהנאשם יהיה מיוצג בתיק זה, קבעתי דיון נוסף לטיעונים לעונש ליום 14.3.18, כאשר אפשרתי לו, עד למועד זה, לדאוג לייצוגו על ידי עורך דין אחר.

10. בדיון שנערך ביום 14.3.18 הגיש עו"ד אביעד חייט יפוי כח מטעמו של הנאשם ובהתאם לכך הוריתי על שחרורו של עו"ד רז רזנברג מייצוג הנאשם בתיק זה.

סניגורו החדש של הנאשם טען כי, לאחר שעין בחומר הראיות, הבחין כי חומר הראיות לוקה בחסר, לרבות היעדר רשימת חומר חקירה, כלל החומרים הקשורים לבלון והמכשיר, מזכרים של שוטרים שנכחו בעת אכיפת האירוע ודו"ח עיסוק, וכי לאור כל הכשלים האלו, המליץ לנאשם לחזור בו מהודייתו. טען כי ההודיה ניתנה ללא שנשמעו ראיות בתיק ובעצת עורך דינו הקודם של הנאשם. ציין כי אמנם אינו טוען לכשל בייצוג, אך טען כי מדובר בתיק המחייב ניהול הוכחות, מאחר והכשלים בתיק עצומים, לדבריו. הוסיף וטען כי לדעתו מכשיר הינשוף היה תקול באותו יום, שכן יש פערים בתוצאות בדיקות הנשיפה שעולים על 10 אחוז. בנוסף, טען כי במהלך האכיפה בתיק זה, התרחש אירוע מקביל של נהג שפרץ מחסום משטרה ונמלט, והאכיפה נעצרה וכל השוטרים הוקפצו לזירה אחרת ולאחר מכן חזרו והמשיכו את האכיפה. טען כי השוטר שבדק את הנאשם ציין כי המתין את הזמן הדרוש אך ישנם ליקויים בזמנים.

טען כי בפסיקה נקבע שלבית המשפט סמכות להתיר חזרה מהודיה בכל שלב, וכי בשלבים שלפני מתן גזר הדין תהיה גישה מקלה לעניין חזרה מהודיה. טען כי לא מדובר בנאשם אשר קיבל הצעה לענישה כלשהי או שהבין מבית המשפט מה העונש שיוטל עליו, וחזרתו מהודיה היא צעד טקטי או צעד שבא כדי להתיש המערכת ולהימנע מענישה. טען כי עד הפגישה שנערכה בינו ובין הנאשם, הנאשם כלל לא הבין את הסיכונים שבפניהם הוא עומד. טען כי הדברים לא הוסברו לנאשם ע"י בא כוחו והוא לא הבין את משמעות ההודיה שלו. טען כי הנאשם מבקש לנהל את התיק מתוך כוונה להגיע לחקר האמת ולמצות את ההליך עד תומו, וכי ממילא ככל שיורשע יקבל את עונשו.

הנאשם בדבריו בפני תיאר את קשייו הכלכליים וטען כי לאחר שהבין שהעונשים שהוא צפוי לקבל, בדמות מאסר או של"צ, עלולים לפגוע בעתידו **"...החלטתי לחנוק את עצמי כלכלית ולהחליף עו"ד לא מהסיבה שעו"ד רזנברג לא מקצועי או משהו, אלא כי בתיק שלי אני לא הייתי צריך להודות. הוא בעצם גרם לי להודות והעמיד אותי בפניה ואין לך מה להגיד, אז כן החלטתי לעשות את החילוף הזה, אחרי שהתייעצתי עם עו"ד במקביל."**

עוד טען כי **"אני חושב שאני לא אשם, כי הטעו אותי ואמרו לי להגיד תודה ויהיה בסדר אז הודיתי."**

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 6.9.17, בו נכחו הנאשם וב"כ, חזר בו הנאשם בעצמו מכפירה והודה בעובדות כתב האישום. טענה כי ניתנה במה לטענות הנאשם והנאשם ביקש להודות בתיק ובית משפט בצדק החליט כי הוא מרשיע את הנאשם על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה

בשכרות. טענה כי ניתנו דחיות מרובות בתיק זה לבקשת הנאשם ומטעמו. טענה כי התיק קבוע לטיעונים לעונש וכי אין מקום בשלב זה לבוא ולטעון, לאחר הודאה, לכשלים בחומר הראיות. טענה כי החוק ברור בכל הנוגע לחזרה מהודיה, וכי אין זה המקרה שבו יש להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו.

בטרם מתן החלטה בבקשה לחזרה מהודיה, קבעתי דיון נוסף ליום 26.3.18 לאור הצהרת ב"כ הנאשם כי קבועה לו פגישה עם ראשת השלוחה.

11. בדיון שנערך ביום 26.3.18, ציין ב"כ הנאשם כי נערכה פגישה עם ראשת השלוחה, במסגרתה פירט את המניעים שהביאו את הנאשם לבקש לחזור בו מהודייתו. טען כי ראשת השלוחה ביקשה שקודם תינתן החלטה בבקשה לחזרה מהודיה ולאחר מכן תיקבע עימו פגישה נוספת. הגיש אסופת פסיקה.

ב"כ המאשימה חזרה על עמדתה כי אין מקום לאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו מהטעמים שפורטו כאמור לעיל.

המסגרת הנורמטיבית

12. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מורה כדלקמן:

"153. (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

13. הלכה פסוקה היא, כי בית המשפט יתיר חזרה מהודיה רק בנסיבות חריגות:

"לבית-המשפט נתון שיקול-הדעת - על-פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה." (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, 621 (2002)).

עוד יצוין כי עיתי הגשת הבקשה לחזרה מהודיה מהווה שיקול מכריע בבוא בית המשפט לבחון הבקשה, כשהנטייה היא שלא לאפשר זאת לאחר מתן גזר הדין.

מן הכלל אל הפרט

14. לאחר ששקלתי טענות הצדדים ועיינתי בפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם, החלטתי, לפנים משורת הדין, להתיר לנאשם לחזור בו מן ההודיה אך זאת בכפוף לתשלום הוצאות.

15. בדיון שהתקיים ביום 6.9.17 נכחו הן הנאשם והן סניגורו (הקודם) והנאשם אף הצהיר בעצמו כי הוא חוזר בו מהכפירה ומודה בעובדות שבכתב האישום. יצוין כי אין מחלוקת כי הנאשם עצמו הודה בעובדות כתב האישום.

16. נתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה על פי עצתו של ב"כ הקודם וכי הנאשם לא הבין את משמעות הודייתו ואת הסיכונים הכרוכים בכך אך אין בידי לקבל טענות אלה.

מעיון בפרוטוקול הדיון מאותו יום עולה כי הנאשם היה מודע לעונשים שבית המשפט עלול לגזור עליו, הוא שטח טענותיו בפני בית המשפט וביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות והכלכליות ולהימנע מלגזור עליו עונש של מאסר בפועל ואף לא בדרך של עבודת שירות. בהתאם, ב"כ הקודם ביקש להפנות את הנאשם אל שירות המבחן לצורך בחינת אפשרות של הארכת מאסר מותנה והטלת של"צ במקביל.

הנאשם אף הבהיר כי אין לו טענות כנגד ב"כ הקודם בדבר כשל בייצוג.

בנסיבות אלה, איני סבורה כי קיים פסול בהודיה או כי קיים פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו.

17. עם זאת, לאור טענות ההגנה בדבר כשלים ראייתיים בתיק, ועל מנת שטענותיו של הנאשם יוכלו להתברר מבחינה עובדתית, גם בשים לב לעמדתה העונשית של ב"כ המאשימה, מצאתי לנכון להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו וליתן לו יומו בבית המשפט, אך כאמור, בכפוף לתשלום הוצאות מצדו.

כמו כן התחשבתי בשלב בו נשמעה הבקשה, בטרם ניתן גזר דין בעניינו.

18. לאור כל האמור לעיל, אני מתירה לנאשם לחזור בו מהודייתו ומורה על ביטול הכרעת הדין, אך זאת בכפוף לתשלום הוצאות בסך ₪ 2,200 עד ליום 10.6.18.

יצוין כי לנוכח מכלול התנהלותו של הנאשם בתיק כאן, כמפורט לעיל, היה מקום לחייבו בהוצאות גבוהות יותר, אך בקובעי סכום זה, נתתי דעתי לדברי הנאשם בדבר מצבו הכלכלי הקשה.

19. **המזכירות תעביר עותק החלטתי לצדדים, ותזמנם לדיון בפניי ליום 13.6.18 בשעה 09:00.**

עד למועד זה יציג הנאשם אסמכתא על תשלום ההוצאות.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ח, 31 מאי 2018, בהעדר הצדדים.